

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.577/2018/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kisházi János ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve **h-i** (cím) lakos felperesnek a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: Dr. Stanka István ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (cím) I. rendű és a Barna Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: Dr. Barna Judit ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve **e-i** (cím) lakos II. rendű alperesek ellen szerződés létre nem jöttének, érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében az Egri Törvényszék 27.P.20.420/2015/58. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 59. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 32 400 (Harminckétezer-négyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 152 400 (Százötvenkettőezer-négyszáz) forint perköltséget. Mellőzi az I. rendű alperes kötelezését illeték fizetésére az állam javára, és a felperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 163 000 (Százhatvanháromezer) forintba felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 5400 (Ötezer-négyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 41 350 (Negyvenegyezer-háromszázötven) forint fellebbezési eljárási költséget.

Az I. rendű alperes 32 050 (Harminckettőezer-ötven) forint fellebbezési illetéket visszaigényelhet az Adóhatóság útján.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes 2007. január 19-én az I. rendű alperes jogelődjével devizaalapú kölcsönszerződést kötött, amelynek keretében a hitelező 2 430 000 forint kölcsönt folyósított az adós részére. A II. rendű alperes külön szerződésben készfizető kezességet vállalt a tartozás megfizetésére.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen a szerződés létre nem jöttének megállapítását kérte, s jogkövetkezményként az I. rendű alperes kötelezését jogalap nélküli gazdagodás címén 2 717 040 forint megfizetésére; másodlagosan a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte, arra tekintettel, hogy a szerződés nem tartalmazza az induló ügyleti kamat százalékos mértékét, míg harmadlagosan ugyancsak a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását indítványozta

arra figyelemmel, hogy az árfolyamkockázatról nem kapott megfelelő tájékoztatást a pénzügyintézetektől. Jogkövetkezményként az utóbbi két esetben a szerződés hatályossá nyilvánítását, és az I. rendű alperes 2 565 016 forint megfizetésére való kötelezését kérte. A II. rendű alperest az I. rendű alperessel szembeni kereset törésére kérte kötelezni.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes költségben való marasztalását kérte, a másodlagos kereseti kérelem esetleges alapossága esetén indítványozta a szerződés érvényessé nyilvánítását, és az induló ügyleti kamat százalékos mértékének bíróság általi meghatározását az elszámolásban feltüntetett kamat mértékével.

A II. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes jogelődje között 2007. január 19-én létrejött kölcsönszerződés érvénytelen, s a szerződést az induló kamatláb 12,45 %-os mértékben történő meghatározásával érvényessé nyilvánította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kimondta, hogy a peres felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik. Kötelezte a felperest és „az alperest”, hogy az államnak fizessenek meg külön felhívásra személyenként 63 500 forint le nem rótt illetéket.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsődleges és a harmadlagos kereseti kérelem alaptalan, míg a másodlagos kereseti kérelem alaposnak tekintendő, arra figyelemmel, hogy az egyedi kölcsönszerződés az ügyleti kamat induló százalékos mértékét nem tartalmazza, ám ennek alkalmazandó jogkövetkezménye a szerződés érvényessé nyilvánítása az ügyleti kamat induló mértékének meghatározásával. Ennek megállapítása mellett a másodlagos kereseti kérelmet - annak marasztalásra irányuló indítványát - is alaptalannak találta.

Akként foglalt állást, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonos, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kimondta, hogy a peres felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetékről a pernyertesség-pervesztesség egyenlő arányú voltára figyelemmel akként rendelkezett, hogy azt fele-fele arányban viseli a felperes és (ténylegesen az I. rendű) alperes.

Az ítélettel szemben az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben indítványozta annak részbeni megváltoztatását akként, hogy a bíróság kötelezze a felperest perköltség megfizetésére, és a teljes kereseti illeték viselésére. Kifejtette, hogy a felperes még részben sem tekinthető pernyertesnek, ezért nincs helye az illeték egyenlő arányú viselésének, pervesztessége következményeként pedig a felperes köteles részére perköltséget fizetni.

A felperes a fellebbezési eljárás során nyilatkozatot nem tett.

Az ítéletábrán erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a szerződés érvénytelenségét megállapító, az induló ügyleti kamatláb százalékos mértékének meghatározásával érvényessé nyilvánító és a keresetet ezt meghaladóan elutasító rendelkezését a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel.

A fellebbezést alaposnak találta.

Az ítéletábrán következő álláspontja szerint (melyet kifejtett többek közt a Pf.II.20.089/2016/5. illetve a Pf.II.20.253/2016/4. számú ítéletében), ha a felperes a szerződés érvénytelenségére

hivatkozással valamely érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazását kéri, illetve a szerződés létre nem jöttének megállapítása mellett az alperes jogalap nélküli gazdagodás szerinti marasztalására tesz indítványt, a keresete szükségképpen marasztalásra irányul. A szerződés érvénytelenségének megállapítása ez esetben csupán jogcímül szolgál a marasztalásra irányuló kereseti kérelemnek, ebből következően ilyen esetben a pertárgy értéke a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján a keresetben megjelölt marasztalási összeg.

Az adott esetben ez a felperes elsődleges kereseti kérelme szerint 2 717 040 forint, ám sem a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kereset, sem a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása mellett az I. rendű alperes marasztalására irányuló kereset nem vezetett eredményre, melyre tekintettel a felperes még részben sem tekinthető pernyertesnek, így nincs helye a Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazásának, a pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli a pernyertes I. rendű alperes költségét, illetve az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetéket.

Az ítéletábra az I. rendű alperes perköltségét a jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj összegében állapította meg, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja, és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapított meg, a (6) bekezdés alapján - a részben eredményesen hivatkozott érvénytelenségi okra figyelemmel - mérsékelt összegben.

Tekintettel arra, hogy a felperes teljes mértékben pervesztesnek tekintendő, a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a teljes kereseti illetéket köteles az állam javára megfizetni. Ennek összege az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdése alapján a per tárgya - 2 717 040 forint - értékének 6 %-a: 163 000 forint. Az ítéletábra ezért a felperes által az állam javára megtérítendő illeték összegét ezen összegre felemelte, és mellőzte az I. rendű alperes kötelezését illeték megfizetésére.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A fellebbezés eredményesnek bizonyult, ezért a felperes köteles az I. rendű alperes részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéletábra az I. rendű alperes képviselőjének munkadíját számolta el, s ennek összegét az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg. Figyelembe vette továbbá az I. rendű alperes által a fellebbezési érték alapján lerótt 15 950 forint fellebbezési illeték összegét.

Az I. rendű alperes a fellebbezésére - eleget téve az ítéletábra felhívásának - összesen 48 000 forint fellebbezési illetéket rótt le, az előzőekben írtakra tekintettel azonban 32 050 forintot az államtól visszaigényelhet az Adóhatóság útján.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 156/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2018. október 2.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-